

ШҶОБИЛ ВАЛИ

1965 йили туғилган. Самарқанд давлат университетини тамомлаган. "Паҳса қишлоғим", "Минг иккинчи кеча", "Сукунат мулки", "Аскар кундалиги" номли насрий ва шеғрий тўпламлар муаллифи.

Soyam meni yo'lga boshlardi...

ШҶУМАН

Бир осмон
Нам тўшак,
Бўрқситар нам пар.
Кўтарилар илоҳий кўрпа...
Нилий девордан
Ошиб тушар
Регистоннинг
Угинги шери.

ҚИШКИ САМАРҚАНД

Регистоннинг томидаги қор
Бунга гўзал, бунга сервиқор;
Гўё оппоқ салла ўраган
Тарих отли кекса оқсоқол.

Рухободнинг оппоқ гумбази,
Момом айтган аллага ўхшар.
Жаранглайди кумуш овози,
На унутиб, на эслаб бўлар.

Қилиг мисол ялтирайди қиш,
Гўр Амирнинг тарновларида.
Тўрт томонда тўртта Алпомиш
Тиг тутгандек бедовларида.

Кетиб қолган бахши бобомлар,
Регистоннинг миёнасидан.
Қантар оғса, балки қайтарлар,
Офтоб тегиб пешонасидан.

ЛИРИКА

Бир қир ошдим – ястанганди тун –
Мен йўқолган қўйим излардим.
Вужудимдан ўн карра узун
Соям мени йўлга бошларди...

Бир сир кўрдим Ҳазрат Довуднинг
Нурга тўлган пок горларида.
Изларини кўрдим умиднинг
Харсанг горнинг деворларида.

Жарангларди бир нурли овоз,
Тараларди овозки нурли,
Зўр қоялар тинглашарди ғоз
Ажиб борлик ажиб ҳам сирли.

Мағрур тоғлар, дайди шамолнинг
Қотган эди гатоқ руҳлари.
Чизилганди расми хаёлнинг
Муаллифин кўрмас кўзларим.

Мен англадим ўшанда бирдан,
Қидириб борганим жонлиқмас...
Кўзим гавҳарини зулматга тўкдим
Мангу бир васлга ошно бўлгани!

Юрагимни мой босмиш зимдан
Шууримни қопламиш туман.
Чиқолмайман шаҳри азимдан
Ўксир мендан узоқ бир туман.

Ҳар шанбада ерлар музғалоқ,
Ҳар якшанба тугар хотиним.
Ҳар душанба ишда иш гатоқ,
Бошқа кунлар “портлар” мошиним.

Семираман гўшти қабондан,
Шундан ит гўшт қиламан газак.
Нусха олиб ажиб замондан,
Телевизордек тўқийман эртақ.

Сўнг ўқийман секин, игимда,
Ҳар бир мисра гекади ёху.
Юрагимни мой босар тиндан,
Кўзларимни элитар уйқу.

Хиёнат куйдириб алданган ишқни,
Ортмоқлаб сузади елкансиз кема,
Жиққа ҳўл туйеулар нам юкхонада
Борар, индама...

Уғрар-да бу улкан сувда бандаргоҳ,
Тўхтар-да бирор кун тинимсиз оқим...
Тўхта, деб аллаким қилади огоҳ,
Кетдик, деб этагим тортар аллаким.

Бу тексиз кенгликдир, мовий сарҳаддир,
Сўнгига етмасан, қанга ўлғама.
Бу энг улкан денгиз – тўнг муҳаббатдир,
Сўзмоқда кема,
Сузмоқда кема,
Сузар, индама.

ТАСКИН

Яна улгурмадик, яна қор ёғди,
Яна ҳисларимни қоплади туман.
Яна кунтарози тунларга огди,
Айтмоқ сўзларимни бўғди Ёсуман!

На севги, на соқи беролмас таскин.
Вужудни ларзага солади оғриқ,
Дўстлар тарк этади, билдирмай секин,
Хира могорлайди меҳрсиз борлиқ.

... Ҳали кўп вақтим бор, умидим бисёр:
Не-не йўқотишга бардош беролдим.
Бизга нима бўпти, ахир, совуқ қор,
Ҳали кўп қорларни кўрамиз, қалбим.

